

ART
COLLECTION
OF THE
U.S. EMBASSY

The Hague

Netherlands

ART IN EMBASSIES

ART
COLLECTION
OF THE
U.S. EMBASSY

The Hague

Netherlands

ART IN EMBASSIES

10

Jennifer Barlett

14

McArthur Binion

18

Nicole Cohen

22

Willem de Looper

26

Greco de Ruijter

30

Jan Dibbets

34

Suzanne Jongmans

38

Claudy Jongstra

42

Laura Letinsky

46

Jeroen Henneman

50

Atelier Van Lieshout

54

Hellen van Meene

58

Ray Charles White

Introduction

The collection at the United States Embassy in The Hague, Netherlands, highlights contemporary approaches to classic Dutch and American artistic traditions, such as De Stijl, still life, and landscapes. This collection showcases themes through a variety of media, including sculpture, video, photography, textile, and painting. The artists’ works feature the countries’ shared interests, including a reverence for artistic movements, style, nature, portraiture, and science.

De Stijl, translated as “The Style,” was a leading Dutch artistic movement, prominent between 1910-1930, that embraced an abstract, pared-down aesthetic that focused on geometric form and primary colors. *Ghost On The Shore*, a featured exterior sculpture in this collection by American artist Pard Morrison, is a nod to this style as well as American minimalism.

Also included in the collection is the painting *Intense Green* by Dutch artist Willem de Looper. Studying art in Washington, D.C., de Looper is most often identified as a second-generation Washington Color School artist. Using color as his primary form of expression, de Looper created softly nuanced, process-oriented compositions that have a self-contained, reflective quality, as seen in *Intense Green*. De Looper’s method lent itself to working directly on the canvas without preparatory drawing and mirrored the musical improvisation he admired in American jazz.

Swirling with swaths of felted indigo, sky blue, and purple is *Icarus*, a large-scale textile wall hanging. Created by Dutch artist Claudy Jongstra, *Icarus* is made of hand-dyed wool from the artist’s herd of 250 Drenthe Heath sheep. The dye comes from color-rich plants and flowers that are grown and harvested locally. Leaving no waste and respecting nature, *Icarus* exemplifies the philosophical values of utilizing local resources and traditional skills; the work is made entirely with the byproducts of animals and plants in Jongstra’s care.

Traditional iconography of Old Master paintings and contemporary materials converge in the work of American artist Suzanne Jongmans. Since her academic training at the Art Academy in Tilburg, Jongmans has retained a theatrical element in the multi-media process and production. A self-described seamstress, pattern cutter, sculptor, costume designer, and photographer, she gives discarded household objects a new life and meaning. In her work,

Jongmans compresses images from their third dimension to the flat print. In *Kind Words*, a dramatically lit photograph from her *Kindred Spirits* series, the model adopts a traditional, Old-Masters-style pose and wears a raw-edged, hand-sewn hood. Upon closer inspection, the viewer will notice the model’s gloves are made of polystyrene foam kernels. Jongmans uses her skills as a photographer and costume designer to cast a subtle light on sustainability.

Referencing seventeenth-century Dutch still-life paintings, American artist Nicole Cohen’s *Time Lapse*, a video installation, depicts the life cycle of a floral table setting through four seasons. *Time Lapse* activates its floral subjects in a seamless loop as Cohen invites the viewer to experience a fantastical year-long life cycle of buds, blooms, and decay. The flowers bloom in spring then slowly wilt and die before the viewers’ eyes in the fall. The video’s winter turns the warm fall scene almost entirely blue and white, emoting the chill of the season, while summer shows the central floral bouquet blossom and the fruits return to their sumptuousness. In this way, Cohen has brought the still-life to the twenty-first century as a moving, digital painting.

Science takes center stage with the sculpture *99%* by Dutch artist Atelier Van Lieshout. He is working to develop a nuclear power plant as part of his vision for “a new, ecological, high-tech society.” This desire inspired his series of molecule sculptures as a reference to the abstracted scientific structures.

In the following pages, you will read about the many more artists and artworks in this collection, all selected to highlight the artistic tradition of American and Dutch artists, united through their contemporary approaches.

Introduction

De collectie in de Amerikaanse ambassade in Den Haag toont moderne benaderingen van klassieke Nederlandse en Amerikaanse kunsttradities, zoals De Stijl, stillevens en landschappen. Deze collectie stelt thema's tentoon door middel van diverse kunstvormen, zoals sculpturen, video, fotografie, textiel en schilderijen. De werken van de artiesten bevatten de gedeelde interesses van beide landen, zoals een eerbetoon aan artistieke bewegingen, stijl, natuur, portretkunst en de wetenschap.

De Stijl was een toonaangevende Nederlandse kunstbeweging, die prominent was tussen 1910-1930 en die een abstracte, minimalistische esthetiek omarmde. Daarbij werd gefocust op geometrische vormen en primaire kleuren. *The Ghost on The Shore*, een uitgelicht buitensculptuur uit deze collectie door de Amerikaanse kunstenaar Pard Morrison, is een eerbetoon aan deze stijl, maar ook aan het Amerikaans minimalisme.

De collectie bevat ook het schilderij *Intense Green*, van de Nederlandse kunstenaar Willem de Looper. De Looper heeft kunst gestudeerd in Washington D.C. en wordt vooral gezien als een Washington Color School-kunstenaar van de tweede generatie. Deze iconische stijl is nog een kunstvorm waarin abstracte kleur het voortouw neemt. De Looper gebruikte kleur als zijn voornaamste uitingvorm, en maakte zacht genuanceerde, procesgerichte composities, die een onafhankelijke en reflecterende kwaliteit hebben, zoals ook te zien is in *Intense Green*. De Looper kon met zijn methode direct op het canvas werken zonder van tevoren te hoeven tekenen. Hij weerspiegelde daarmee de muzikale improvisatie die hij zo bewonderde in Amerikaanse jazz.

Het grote wandkleed *Icarus* is beschilderd met stroken indigo, hemelsblauw en paars. *Icarus* is gemaakt door de Nederlandse kunstenaar Claudy Jongstra en is vervaardigd uit de handgeverfde wol van de 250 Drentse heideschapen, die de kunstenaar zelf heeft. De verf komt uit pigmentrijke planten en bloemen die ze lokaal verbouwt en oogst. Icarus laat geen afval achter en respecteert de natuur, waarmee Jongstra haar ecologische filosofie uit door het inzetten van lokale grondstoffen en traditionele vaardigheden: het werk is volledig gemaakt van de bijproducten van planten en dieren die Jongstra zelf bezit en verzorgt.

De traditionele iconografie van schilderijen van de oude meesters en hedendaagse materialen vinden elkaar in het werk

van de Nederlandse kunstenaar Suzanne Jongmans. Sinds haar academische opleiding aan de kunstacademie in Tilburg heeft Jongmans een theateraal element behouden in het multimediacproces en de productie. Ze beschrijft zichzelf als een naaister, patroonsnijder, beeldhouwer, kostuumontwerper en fotografe en ze geeft weggegooide huishoudelijke voorwerpen een nieuw leven en een nieuwe betekenis. In haar werk comprimeert Jongmans afbeeldingen vanuit hun derde dimensie tot de platte druk. In *Kind Words*, een dramatisch belichte foto uit haar *Kindred Spirits*-serie, neemt het model een traditionele pose van de oude meesters aan en draagt deze een met de hand genaaide kap met ruwe randen. Als de toeschouwer de foto nog beter bekijkt, valt op dat de handschoenen van het model zijn gemaakt van piepschuimkorrels. Jongmans gebruikt haar vaardigheden als een fotograaf en kostuumontwerper om een subtiel licht op duurzaamheid te laten vallen.

Nicole Cohen's *Time Lapse*, een videoinstallatie, verwijst naar 17e eeuwse Nederlandse stillevens, en beeldt de levenscyclus van een bloementafel gedurende vier seizoenen. *Time Lapse* laat zijn bloemen bewegen in een naadloze herhaling, waarbij de Amerikaanse Cohen de toeschouwer uitnodigt om een fantastische jaarcyclus van bloemknoppen, bloemen en bederf te ervaren. De bloemen bloeien in de lente en verwelken en sterven dan langzaam voor de ogen van de toeschouwers in de herfst. De winter in de video verandert de warme herfstscene bijna volledig in blauw en wit, wat de kou van het seizoen tot leven doet komen. De zomer laat juist het bloemenboeket bloeien en de vruchten keren weer terug naar hun weelderigheid. Op deze manier heeft Cohen het stillevens teruggebracht in de 21e eeuw als een bewegend, digitaal schilderij.

De wetenschap betreedt het toneel in het sculptuur *99%*, van de Nederlandse kunstenaar Atelier Van Lieshout. Hij werkt om een kerncentrale te ontwikkelen, als onderdeel van zijn visie voor “een nieuwe, ecologische, high-tech maatschappij. Deze wens inspireerde zijn serie molecuulsculpturen als een verwijzing naar de abstracte, wetenschappelijke structuren.

Op de volgende pagina's leest u meer over de vele kunstenaars en kunstwerken in deze collectie, stuk voor stuk geselecteerd om de kunsttraditie van Amerikaanse en Nederlandse artiesten uit te lichten. Hun hedendaagse benaderingen zijn daarbij hun gemeenschappelijke factor.

Jennifer Bartlett

(born 1941, Long Beach, California)

In her systematic and diverse studio practice, Jennifer Bartlett explores the environments where she lives, travels, and works and simultaneously exhausts the possibilities for painterly representation. She has become known for meticulous, colorful-dot paintings on baked enamel on steel plates, which she installs in grids. Each plate is both an individual work and a part of a larger piece. As one of the most prominent artists of the New Image Group, Bartlett's subject matter is often commonplace—a white chair, trees in a garden, a hallway—yet structured and formally analyzed in a manner that gives it profound meaning. The 'house' has become an essential element of Bartlett's iconic works that combine representational painting and conceptual abstraction, as seen in elements within the work *Shadow*, which continues the dialogue between nature and gardens Bartlett explored in her *In the Garden* series.

Before moving to New York City, Bartlett studied at Mills College, Oakland, California, and graduated with a Master of Fine Arts degree from Yale University, New Haven, Connecticut, where she studied under James Rosenquist, Jim Dine, Claes Oldenburg, Robert Rauschenberg, Alex Katz, and Al Held when minimalism was the dominant style. Although her classmates included Richard Serra, Brice Marden, and Nancy Graves, she was perhaps most influenced by Sol LeWitt's *Paragraphs on Conceptual Art* at the start of her career. Her first survey exhibition was held in 1985 and traveled to the Walker Art Center, Minnesota; the Brooklyn Museum, New York; and the Museum of Art, Carnegie Institute, Pennsylvania, among others. Bartlett's works are represented in public art institutions and private collections around the world.

(geboren 1941 in Long Beach, Californië)

In haar systematische en diverse studiopraktijk verkent Jennifer Bartlett de omgevingen waarin ze woont, reist en werkt, en maakt ze tegelijkertijd gebruik van vrijwel alle schildervormen. Ze staat bekend om haar zorgvuldig gemaakte schilderijen met kleurrijke stippen op gebakken email op stalen platen, wat ze in rasters installeert. Ieder plaatje is een werk op zichzelf, maar vormt ook onderdeel van een groter kunstwerk. Bartlett is één van de meest prominente kunstenaars van de New Image Group en haar onderwerpen zijn vaak alledaags — een witte stoel, bomen in een tuin, een gang — maar gestructureerd en geanalyseerd op een manier die het een diepe betekenis geven. Het 'huis' is een essentieel onderdeel geworden van Bartletts iconische werken, waarin beeldende schilderkunst en conceptuele abstractie worden gecombineerd, zoals te zien in bepaalde elementen in het werk *Shadow*, waarin de dialoog tussen de natuur en tuin, die Bartlett al verkende in haar *Garden*-reeks, wordt voortgezet.

Voordat Bartlett naar New York verhuisde, studeerde ze aan het Mills College in Oakland, Californië, en behaalde ze haar Master of Fine Arts-diploma aan de Yale-universiteit in New Haven, Connecticut, waar ze studeerde onder James Rosenquist, Jim Dine, Claes Oldenburg, Robert Rauschenberg, Alex Katz en Al Held, toen minimalisme de dominante stijl was. Hoewel haar klasgenoten onder andere Richard Serra, Brice Marden en Nancy Graves waren, werd ze aan het begin van haar carrière misschien nog het meest beïnvloed door Sol LeWitts *Paragraphs on Conceptual Art*. 'Haar eerste overzichtstentoonstelling werd gehouden in 1985 en reisde langs het Walker Art Center in Minnesota; het Brooklyn Museum in New York; en het Museum of Art, Carnegie Institute in Pennsylvania, onder andere. Bartletts werken worden in openbare kunstinstellingen en privécollecties wereldwijd gepresenteerd.

Shadow, 1984
Etching, softground, aquatint, spitbite, scraping, burnishing,
and drypoint on four sheets of Fabriano Tiegolo paper
Edition 34/60
35 × 94 ½ in.

Shadow, 1984
Etsen, vernis-mou, aquatint, spitbite, schrapen, satineren
en droge naald op vier vlakken Fabriano Tiegolo-papier
Uitvoering 34/60
88,9 × 240 cm

McArthur Binion

(born 1946, Macon, Mississippi)

For decades, McArthur Binion has maintained an engaging, historical, artistic practice that repurposes the minimalist grid to examine deeply personal narratives. Through a unique style of action painting, he builds compositions from vivid, geometric patterns with his signature variance of oil stick marks on wood or aluminum surfaces. Up close, each assembled painting reveals a surface of tightly collaged and rhythmically arranged reproductions over an “under-conscious” of personal documents—pages from the artist’s phone book, his birth certificate, and photographs of his childhood home in Mississippi. He has said, “I’m not discovering the under-conscious; I’m becoming it.”

Binion’s combination of color and form encapsulate a breadth of influences—personal history, relationships, writing, and memory—all absorbed throughout a life dedicated to making. As an artist, he identifies as a “rural modernist.” Binion has said his work “begins at the crossroads—at the intersection of Bebop improvisation and abstract expressionism,” as inferred in *Potato: Field*. The repetitive nature of single hatch marks invokes the warp and weft of cloth, a nod to his mother’s quilts and West African textiles. These distinct markings, taken as a whole, give life to an image of the humble root vegetable, the potato.

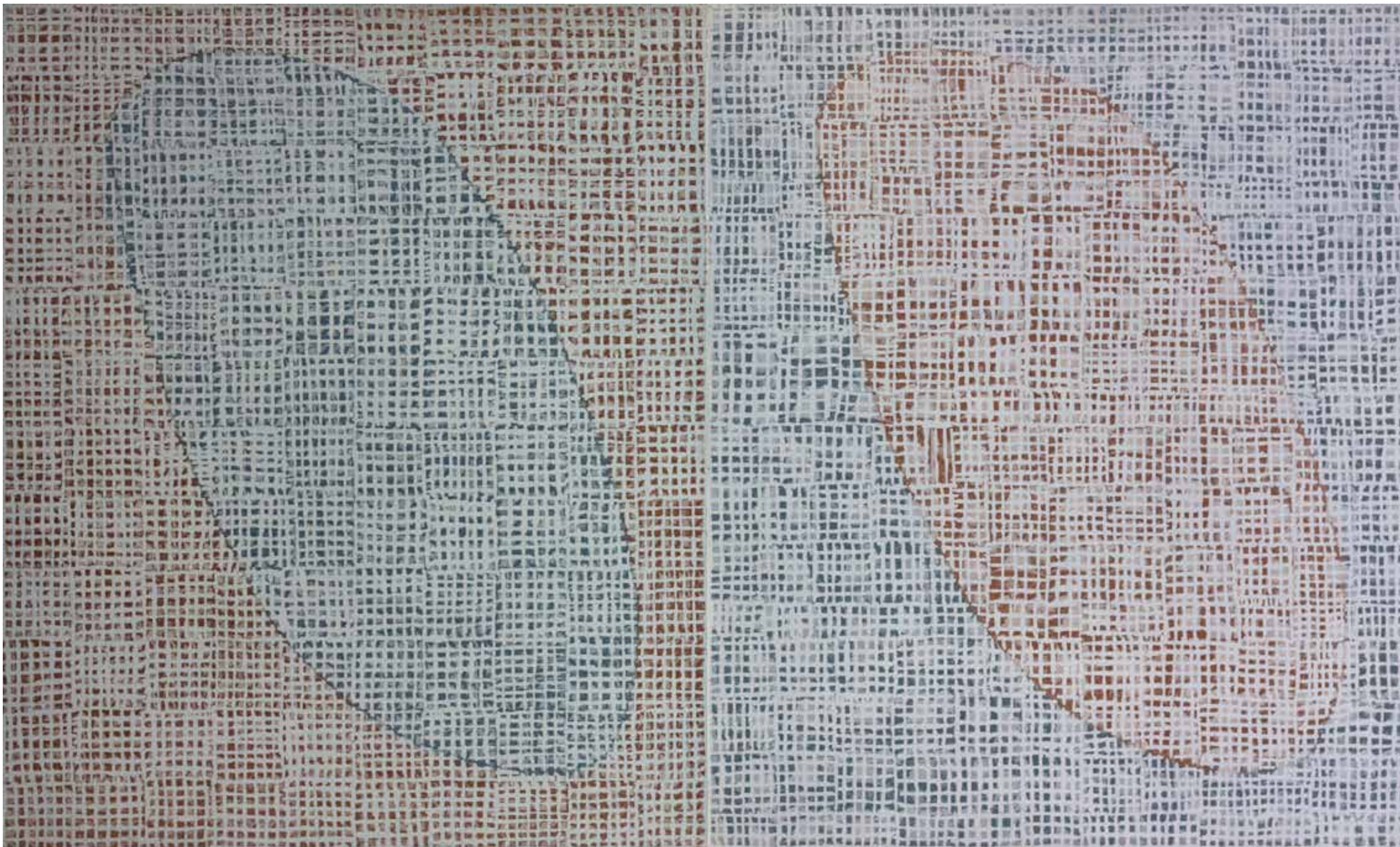
Binion received his bachelor’s degree from Wayne State University in Detroit and a master’s degree from the Cranbrook Academy of Art in Bloomfield Hills, both in Michigan. His work has been the subject of major solo and group exhibitions at institutions worldwide, including the Museo Novecento, Florence, Italy; Museum of the African Diaspora, San Francisco, California; and the Metropolitan Museum of Art, New York City, among others. Binion was also selected to represent the United States at the 57th Venice Biennale in 2017.

(geboren 1946 in Macon, Mississippi)

McArthur Binion voert al decennia een boeiende, historische, artistieke praktijk, waarin hij het minimalistisch raster inzet om zeer persoonlijke verhalen te verkennen. Door middel van een unieke stijl van actionpainting bouwt hij composities op uit levendige, geometrische patronen, met zijn kenmerkende vetkrijtstrepen op houten of aluminium oppervlakken. Van dichtbij blijkt ieder samengesteld schilderij een oppervlak van strak geplaatste en ritmisch gearrangeerde reproducties, bovenop een “onderbewuste” van persoonlijke documenten — pagina’s uit het telefoonboek van de kunstenaar, zijn geboorteakte en foto’s van zijn ouderlijk huis in Mississipi. Hij heeft gezegd: “ik ben niet het onderbewuste aan het ontdekken, ik ben het aan het worden”.

Binions combinatie van kleur en vorm omvat een breed scala aan invloeden — persoonlijke geschiedenis, relaties, schrijven en herinneringen — allemaal geabsorbeerd tijdens een leven dat gewijd is aan dingen maken. Als kunstenaar ziet hij zichzelf als een “landelijke modernist”. Hij heeft gezegd dat zijn werk “begint op het kruispunt — waar Bebop-improvisatie en abstract expressionisme samen komen”, zoals wordt geïmpliceerd in *In Potato Field*. De repetitieve aard van de streepjes doet denken aan een weefgetouw, een kleine hommage aan de gestikte dekens van zijn moeder en aan West-Afrikaanse stoffen. Deze opvallende markeringen geven samen gestalte aan een afbeelding van het bescheiden knolgewas: de aardappel.

Binion behaalde zijn bachelorsdiploma aan de Wayne State University in Detroit en een masterdiploma aan de Cranbrook Academy of Art in Bloomfield Hills, beide in Michigan. Zijn werk is het onderwerp geweest van grote solo- en groepsexposities in instellingen wereldwijd, inclusief het Museo Novecento in Florence, Italië; het Museum of the African Diaspora in San Francisco, Californië; en het Metropolitan Museum of Art in New York City, onder andere. Binion werd ook geselecteerd om de Verenigde Staten te vertegenwoordigen op de 57e Biënnale van Venetië in 2017.

Potato: Field, 2017
Color aquatint on
Rives BFK paper
Paper size: 41 × 65 in.

Potato: Field, 2017
Gekleurde aquatint op
Rives BFK-papier
Papiergrootte: 104,1 × 165,1 cm

Nicole Cohen

(born 1970, Falmouth, Massachusetts)

Video artist Nicole Cohen's work sits at the intersection of reality, fantasy, and cultural constructs. Although also trained in painting and drawing, she prefers video as a medium because of its ability to slow time, distort scale, and overlay imagery, essentially creating a moving painting. Inspired by vintage interiors and familiar portraiture, Cohen synthesizes historical locations with new technologies to draw the audience in and challenge its expectations of the psychology of space.

Cohen's *Time Lapse* references Dutch still-life paintings of the seventeenth century and takes the viewer through the timespan of a year in the life of flowers. The flowers bloom, wilt, and die, bringing a historical still life into the twenty-first century as a moving, digital painting.

Cohen received her Bachelor of Arts degree from Hampshire College in Amherst, Massachusetts, and her Master of Fine Arts degree from the University of Southern California, Los Angeles. Her work has been exhibited at the Williams College Museum of Art, Williamstown, Massachusetts; the Fabric Workshop and Museum, Philadelphia, Pennsylvania; the Los Angeles County Museum of Art, California; and the New York Public Library, New York City. She has also exhibited internationally, including in Berlin, Paris, and Tokyo, among other cities.

Time Lapse, 2016

Video

3:00, loop

(geboren in 1970 te Falmouth, Massachusetts)

Het werk van videokunstenaar Nicole Cohen ligt op het kruispunt tussen realiteit, fantasie en culturele concepten. Alhoewel ze ook is opgeleid in de schilderkunst en tekenkunst, geeft ze de voorkeur aan video als medium, omdat het de tijd kan vertragen, schaal kan vervormen en er afbeeldingen overheen geplaatst kunnen worden. Dit zorgt in feite voor een bewegend schilderij. Cohen liet zich inspireren door vintage interieurs en familieportretten, en combineert historische locaties met nieuwe technologieën om het publiek te inspireren en hun verwachtingen van de psychologie van ruimte uit te dagen.

Cohens *Time Lapse* verwijst naar Nederlandse stilleven uit de Zeventiende Eeuw en neemt de kijker mee door de tijdspanse van een jaar in het leven van bloemen. De bloemen bloeien, verwelken en sterven, wat zorgt voor een historisch stilleven, maar dan in de 21e eeuw, als een bewegend, digitaal schilderij.

Cohen behaalde haar Bachelor of Arts-diploma op het Hampshire College in Amherst, Massachusetts, en haar Master of Fine Arts-diploma op de University of Southern California in Los Angeles. Haar werk is tentoongesteld in het Williams College Museum of Art, Williamstown, Massachusetts; de Fabric Workshop and Museum, Philadelphia, Pennsylvania; het Los Angeles County Museum of Art, Californië; en de openbare bibliotheek van New York. Ze heeft haar werken ook internationaal tentoongesteld, in steden zoals onder andere Berlijn, Parijs en Tokio.

Time Lapse, 2016

Video

3:00, loop

Willem de Looper

(1932–2009, The Hague, Netherlands)

Born in The Hague, Netherlands, Willem de Looper immigrated to Washington, D.C., in 1950 after becoming fascinated with American publications, and later studied fine art at American University. His use of color served as his primary form of expression, and his body of work displayed an independent style of softly nuanced, reflective composition. De Looper spent several years as part of the United States Army in Germany, where he read art journals and magazines and visited art museums throughout Europe. When he returned to Washington, he worked as a guard at the Phillips Collection, close to works by authors he admired. He made drawings of those works and pursued his artistic career.

During the late 1960s and 1970s, de Looper worked without brushes, covering his canvas with thinned acrylic paint. These Color Field paintings were shown at Jefferson Place Gallery alongside other artists of the Washington Color School. De Looper painted on every surface possible, from postcards and notebooks to enormous canvases. He often painted his finished work on stretched, raw canvas laid on the floor, which allowed him to control the flow and movement of the paint.

De Looper has been exhibited and collected by many museums such as the National Gallery of Art, the Phillips Collection, the Smithsonian American Art Museum, the Hirshhorn Museum and Sculpture Garden, and the Corcoran Gallery of Art, all in Washington, D.C. Outside of his studio, de Looper worked his way from museum guard to chief curator at the Phillips Collection.

(1932–2009, Den Haag)

Willem de Looper werd geboren in Den Haag. Hij migreerde naar Washington D.C. in 1950, nadat hij gefascineerd raakte door Amerikaanse publicaties en studeerde later beeldende kunst op de American University. Zijn gebruik van kleur diende als zijn voornaamste vorm van expressie, en zijn oeuvre toonde een onafhankelijke stijl met een zacht genuanceerde, reflecterende compositie. De Looper diende meerdere jaren in het Amerikaanse leger in Duitsland, waar hij kunsttijdschriften las en van waaruit hij kunstmusea in heel Europa bezocht. Toen hij terugkeerde naar Washington werkte hij als bewaker voor The Phillips Collection, wat hem dichtbij werken van kunstenaars bracht die hij bewonderde. Hij maakte tekeningen van die werken en begon aan zijn eigen kunstcarrière.

Tijdens het eind van de jaren '60 en de jaren '70 werkte De Looper zonder kwasten, en bedekte hij zijn canvas met verdunde acrylverf. Deze Colorfieldpaintings werden vertoond in de Jefferson Place Gallery, naast andere kunstenaars van de Washington Color School. De Looper schilderde op ieder mogelijk oppervlak, van ansichtkaarten en kladblokken tot enorme canvassen. Hij schilderde vaak zijn voltooide werken op opgespannen, onbewerkt canvas dat hij op de vloer uitlegde, waardoor hij de stroom en beweging van de verf goed kon beheersen.

De Looper is tentoongesteld en verzameld door vele musea zoals de National Gallery of Art, The Phillips Collection, het Smithsonian American Art Museum, het Hirshhorn Museum and Sculpture Garden en de Corcoran Gallery of Art, allemaal in Washington, D.C. Buiten zijn studio werkte De Looper zijn weg omhoog, van museumbewaker tot hoofdcurator van The Phillips Collection.

Intense Green, 1970
Acrylic on canvas
72 x 60 1/8 in.

Intense Green, 1970
Acryl op doek
182,9 x 152,7 cm

Gerco de Ruijter

(born 1961, Vianen, Netherlands)

Gerco de Ruijter is a visual artist best known for his aerial landscape photography and film. He uses unconventional tools such as kites, balloons, and fishing poles to elevate his camera and create images far from our own point of view. Through his work, de Ruijter sheds light on the processes that cause change, including human influence and natural occurrences.

De Ruijter points his cameras straight down in order to create an abstract image. Having no inherent up or down or portrait or landscape position raises doubt in what the viewer is looking at. *Baumschule #016* is one of those images—the photograph is so tight that while the viewer can see plant life, whether it's a tree or shrub isn't clear. Since 2012, de Ruijter has been using Google Earth as a source for photos, compiling them into short stop-motion films. De Ruijter graduated cum laude from the Willem de Kooning Academie in Rotterdam, Netherlands. He has participated in numerous solo and group exhibitions around the world; locations include the Stedelijk Museum, Schiedam; Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam; the Hirshhorn Museum and Sculpture Garden, Washington, D.C., and the Harnett Museum of Art, Richmond, Virginia. His work is also included in several private and public collections.

(geboren in 1961 te Vianen)

Gerco de Ruijter is een beeldend kunstenaar, die het meest bekendstaat om zijn landschapsfotografie en -film vanuit de lucht. Hij gebruikt onconventionele hulpmiddelen zoals vliegers, ballonnen en vishengels om zijn camera in de lucht te krijgen en afbeeldingen te maken die ver van ons eigen oogpunt liggen. Met zijn werken geeft De Ruijter een kijk in de processen die zorgen voor verandering, waaronder menselijke invloeden en natuurlijke gebeurtenissen.

De Ruijter richt zijn camera's recht naar beneden om een abstracte afbeelding te maken. Doordat de toeschouwer niet meer weet wat onder of boven is, ontstaat de twijfel over waar de toeschouwer naar kijkt. *Baumschule #016* is een van die afbeeldingen. De foto is zo strak genomen dat hoewel de toeschouwer planten kan zien, het niet duidelijk is of het om bomen of struiken gaat. Sinds 2012 gebruikt De Ruijter Google Earth als een bron voor foto's, waarbij hij ze samenvoegt tot korte stop-motion-films. De Ruijter slaagde cum laude op de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Hij heeft deelgenomen aan meerdere solo- en groepsexpedities over de hele wereld. De locaties waren onder andere het Stedelijk Museum in Schiedam; Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam; het Hirshhorn Museum and Sculpture Garden in Washington, D.C. en het Harnett Museum of Art in Richmond, Virginia. Zijn werken zijn ook meegenomen in diverse privécollecties en openbare collecties.

Baumschule #016, 2010
Archival print mounted on Dibond
44 x 44 in.
Courtesy Cokkie Snoei

Baumschule #016, 2010
Archival print mounted on Dibond
111,8 x 111,8 cm
Courtesy Cokkie Snoei

Jan Dibbets

(born 1941, Weert, Holland)

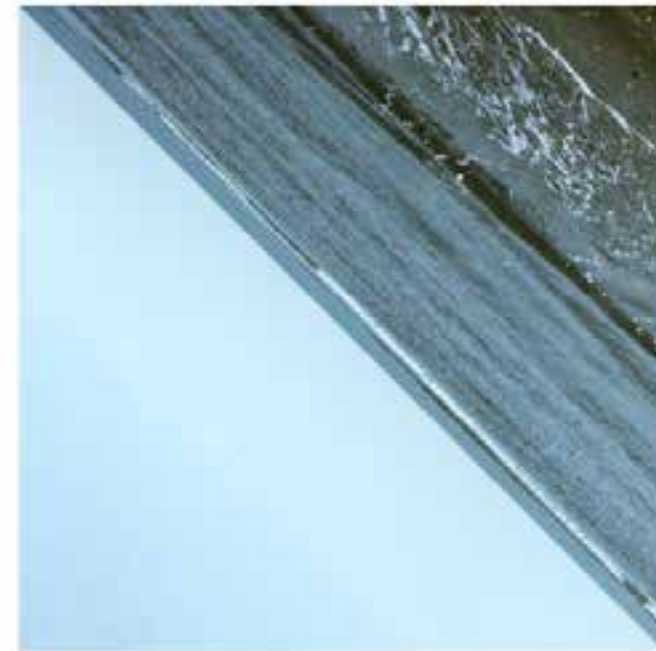
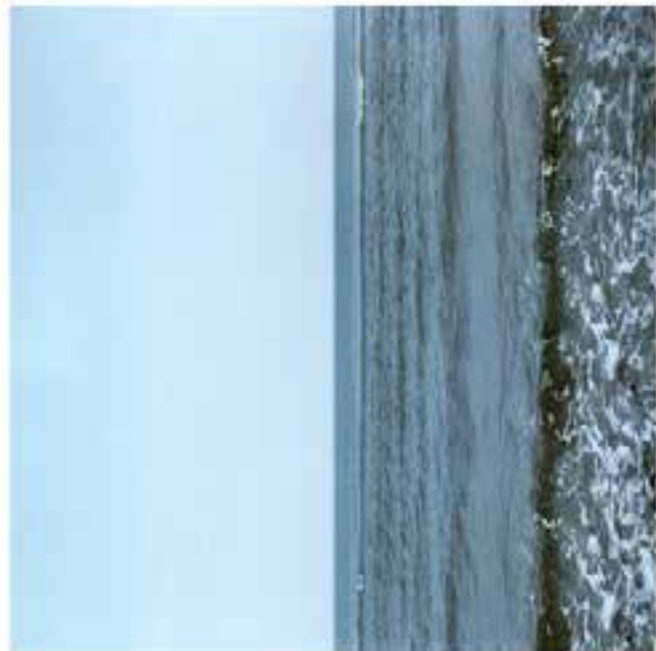
Jan Dibbets is a Dutch photographer who pioneered the use of color film as a respectable medium. His works draw upon nature and the traditions of Dutch landscape painting, but with unexpected depictions of the environment, such as the unnatural merging of earth and ocean. The horizon—a hallmark of Dutch painting as a dominant element of the local landscape—is one feature that decisively marks Dibbets's collage-type work for which he is known. In *0-135 degrees*, he highlights how photographs flatten space by creating a shape from multiple images in a serialized grid. He uses his photography to create a dialogue between nature and geometrical design by rotating the camera and systematically increasing the shutter speed. Recently, he has incorporated cupolas, windows, and water into his highly individual body of work.

Dibbets has influenced generations of younger photographers both through his own work and his teaching at the Kunstakademie Düsseldorf in Germany, one of the world's leading art schools, where he taught from 1984 to 2004. His work is housed in major public collections around the world including Museu Serralves, Portugal; Louisiana Museum of Modern Art, Denmark; Walker Art Gallery, Liverpool; the Museum of Modern Art, New York; and the Guggenheim, New York, among others.

(geboren in 1941 te Weert)

Jan Dibbets is een Nederlandse fotograaf die geldt als een pionier in het gebruik van kleurenfilm als respectabel kunstmedium. Zijn werken zijn gebaseerd op de natuur en de tradities van Nederlandse landschapsschilderkunst, maar met onverwachtse afbeeldingen van de omgeving, zoals de onnatuurlijke fusie tussen de aarde en de oceaan. De horizon—een kenmerk van de Nederlandse schilderkunst als een dominant element in het plaatselijk landschap—is een eigenschap waar Dibbet's collageachtig werk bekend om staat. Hij benadrukt in *0-135 graden* hoe foto's de ruimte platter maken door een vorm te maken uit meerdere afbeeldingen in een gesimaliseerd raster. Hij gebruikt zijn fotografie om een dialoog te beginnen tussen de natuur en geometrisch design, door de camera te draaien en de sluitersnelheid systematisch te verhogen. Hij heeft recentelijk koepels, ramen en water ingelijfd in zijn sterk onderscheidend oeuvre.

Dibbets heeft generaties van jongere fotografen beïnvloed, door zowel zijn eigen werken als zijn lesgeven aan de Kunstakademie Düsseldorf in Duitsland, een van 's werelds meest toonaangevende kunstscholen, waar hij les gaf van 1984 tot 2004. Zijn werk is te zien in grote openbare collecties over de hele wereld, zoals het Museu Serralves in Portugal; het Louisiana Museum of Modern Art in Denemarken; de Walker Art Gallery in Liverpool; het Museum of Modern Art en The Guggenheim in New York.

0-135 degrees, 2009
Photographs printed on Fujicolor Crystal Archive matte paper
24 x 24 in.

0-135 graden, 2009
Foto's afgedrukt op Fujicolor Crystal Archive matpapier
61 x 61 cm

Jeroen Henneman

(born 1942, Haarlem, Netherlands)

Jeroen Henneman is a contemporary artist known for his large-scale, minimalist sculpture. He studied at the Institute for Applied Arts in Amsterdam and the Higher Institute for Fine Arts in Antwerp. After his studies, he traveled to Belgium, France, Switzerland, and the United States. Since then, Henneman has made paintings, drawings, graphics, theatre performances, and television programs. He is most known for his sculptures, which he calls “standing drawings.” He makes portraits in this way but often chooses ordinary objects with clear shapes, such as wheels, boxes, or coffee cups. Many of Henneman’s whimsical designs invite a playful viewing of his work.

(geboren in 1942 te Haarlem)

Jeroen Henneman is een hedendaagse kunstenaar, die bekendstaat om zijn grootschalige, minimalistische sculpturen. Hij studeerde aan de Amsterdam School of Arts en het Higher Institute for Fine Arts in Antwerpen. Na zijn studie reisde hij naar België, Frankrijk, Zwitserland en de Verenigde Staten. Sindsdien heeft Henneman schilderijen, tekeningen, illustraties, theatervoorstellingen en televisieprogramma’s gemaakt. Hij staat het meest bekend om zijn sculpturen, die hij “staande tekeningen” noemt. Hij maakt op deze manier portretten, maar hij kiest meestal alledaagse voorwerpen met duidelijke vormen, zoals wielen, dozen of koffiekopjes. Veel van Hennemans wispelturige ontwerpen nodigen uit tot een speelse kijk op zijn werken.

Vaas, 1990
Elephant grass
15 3/4 x 8 1/16 x 5 1/2 in.

Vaas, 1990
Elephant grass
40 x 22 x 14 cm

Suzanne Jongmans

(born 1978, Hoeven, Netherlands)

Suzanne Jongmans is a photographer and textile artist heavily influenced by her mother and grandmother. Throughout her childhood she watched them make textiles by hand and sew clothes for themselves and their families. Jongmans was also drawn to her mother's art books, particularly those of fifteenth-, sixteenth-, and seventeenth-century painters. That interest grew at the Art Academy in Tilburg where she studied the works of Hans Holbein the Younger, Johannes Vermeer, and François Clouet for their radical compositions and play with light.

Jongmans' respect for the masters is only one aspect of her art; she brings a theatricality to her work, using different kinds of packing foam and found materials for her creations, "making something out of nothing" to change the viewer's outlook on reality. While there is a humor to her work, there is also a serious reflection on the mass disposal of materials in stark contrast to an age that made clothes to last, with an appreciation for fine silks and lace.

(geboren in 1978 te Hoeven)

Suzanne Jongmans is een fotografe en textielkunstenares die zich sterk liet beïnvloeden door haar moeder en grootmoeder. In haar jeugd zag ze hen textiel met de hand maken en kleren voor zichzelf en hun gezinnen maken. Jongmans was ook geïnteresseerd in de kunstboeken van haar moeder, vooral die over schilders uit de 15e, 16e en 17e eeuw. Die interesse nam alleen nog maar toe op de Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg, waar ze zich verdiepte in de werken van Hans Holbein de Jonge, Johannes Vermeer en François Clouet, en hun radicale composities en lichtspel.

Het respect dat Jongmans heeft voor de meesters is slechts één aspect van haar kunst. Ze brengt theatraliteit naar haar werk, door verschillende soorten verpakkingsschuim en gevonden materialen te gebruiken in haar creaties. Daarmee maakt ze "iets uit het niets", om de kijk van de toeschouwer op de realiteit te veranderen. Hoewel haar werk humor bevat, reflecteert het tegelijkertijd op het massale wegwerpen van materialen, dat scherp in contrast staat met een tijdperk waarin kleding werd ontworpen om lang mee te gaan, met een waardering voor prachtig zijde en kant.

Kindred Spirits - Kind Words, 2016
Color photograph
45 ¼ x 37 ⅜ in.

Kindred Spirits - Kind Words, 2016
Kleurfotografie
115 x 95 cm

Claudy Jongstra

(born 1963, Roermond, Netherlands)

Textile artist Claudy Jongstra's works are intertwined with her deep concern for the environment. She has worked to master the ancient technique of making wool felt, humankind's earliest textile, since the early 1990s.

Committed to the larger chain of creation, Jongstra raises her own flock of rare Drenthe Heath sheep, cultivates a garden of plants with which she dyes their wool, and offers the garden up as a lab for art students. Understanding that the material is part of a larger environmental chain, "If you're serious about a material, you need to understand its connection to the environment," she says. Jongstra leaves no waste and exemplifies the importance of using local resources. Her practice aims to be an inspiration, and a call for a cultural shift in our relationship to the environment.

Originally trained in fashion design, Jongstra uses wool to create pieces up to 60 feet wide. Her work is included in the permanent collections of the Cooper Hewitt, Smithsonian Design Museum, New York; the Los Angeles County Museum of Art; the Museum of Modern Art, New York; the RISD Museum, Providence, Rhode Island; the Stedelijk Museum, Amsterdam; and the Victoria & Albert Museum, London, among others.

Icarus, 2017
Wool, silk, natural dyes
80 x 460 in.

(geboren in 1963 te Roermond)

De werken van textielkunstenares Claudy Jongstra zijn vervlochten met haar ernstige zorgen over het milieu. Ze is al sinds de vroege jaren '90 bezig om zich de kunst van het maken van woluilt meester te maken, dat geldt als het eerste textiel dat de mensheid ooit gebruikte.

Jongstra spant zich in om bij te dragen aan de grotere keten van creatie en ze heeft haar eigen kudde zeldzame Drentse heideschape. Ook bieden de planten in haar tuin haar de verfstoffen om de wol van haar schape te verven. Jongstra verwelkomt daarnaast kunststudenten in haar tuin, die het gebruiken als een kunstlab. Ze begrijpt dat het materiaal onderdeel vormt van een grotere ecologische keten. "Als je serieus met een materiaal bezig bent, moet je bewust zijn van zijn verbinding met het milieu", zegt Jongstra. Ze laat geen afval achter en benadrukt hoe belangrijk het is om lokale grondstoffen te gebruiken. Haar praktijk is erop gericht om te inspireren, en roept op tot een culturele verschuiving van onze relatie met het milieu.

Jongstra heeft eerder modeontwerp gestudeerd en ze gebruikt wol om stukken van wel 18 meter breed te maken. Haar werk is onder andere te zien in de permanente collecties van het Cooper Hewitt, het Smithsonian Design Museum in New York; het Los Angeles County Museum of Art; het Museum of Modern Art in New York; het RISD Museum in Providence, Rhode Island; het Stedelijk Museum in Amsterdam en het Victoria & Albert Museum in Londen.

Icarus, 2017
Wol, zijde, natuurlijke verf
203,2 x 1168,4 cm

Laura Letinsky

(born 1962, Winnipeg, Canada)

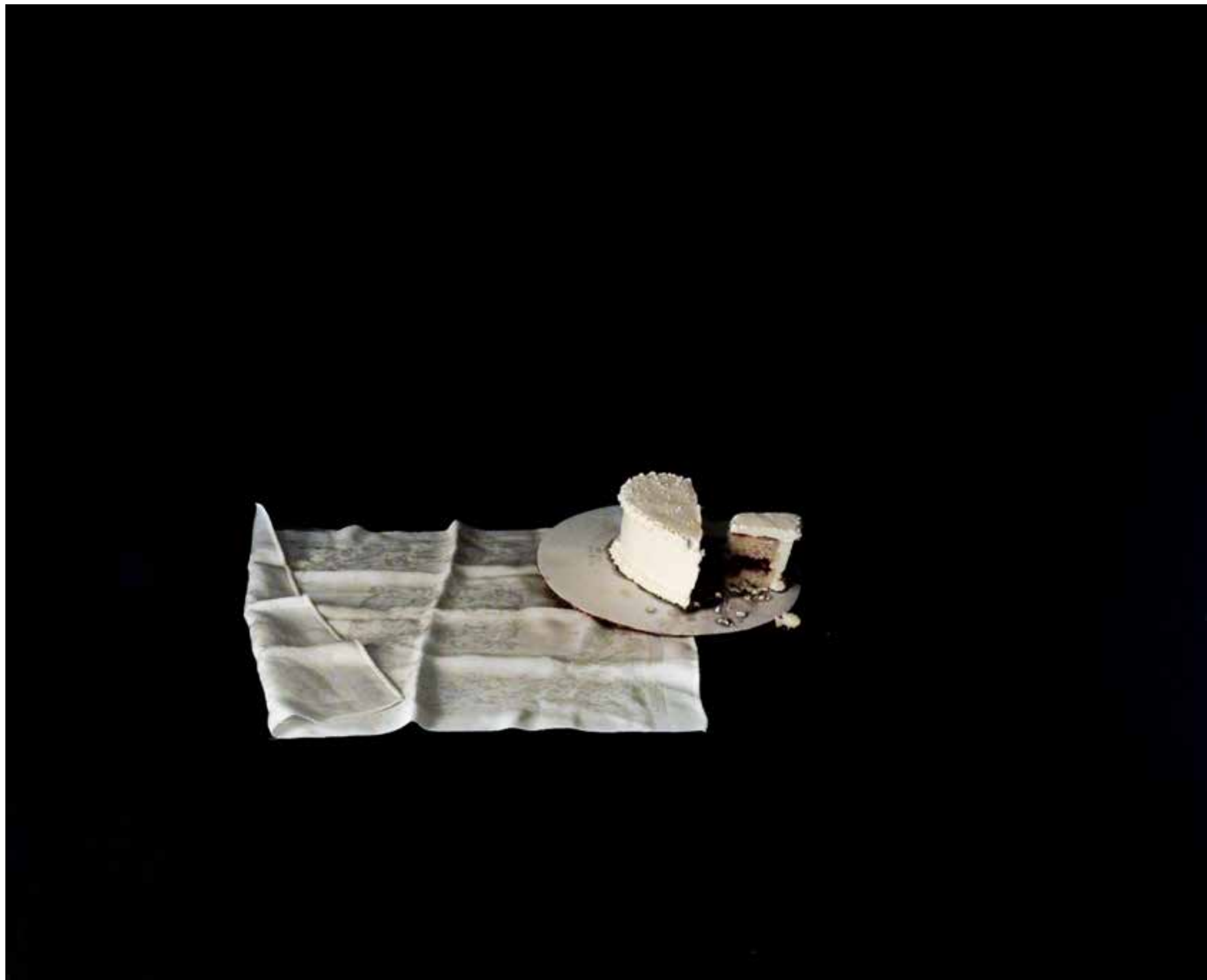
Laura Letinsky is best known for her exquisitely composed still life photographs, often times focused on something left over. Whether it be an orange or banana peel, the remnants of a meal, or the aftermath of a party, she plays with perception and the transformative properties of photography. Letinsky is influenced by seventeenth-century Dutch still-life artists, and her paintings suggest larger narratives. “It’s this idea that the narrative has already occurred; the meal has been eaten, the cornucopia has been consumed, something has been consummated, and this is what’s left in the early morning light,” she explains.

Letinsky earned a Bachelor of Fine Arts degree from the University of Manitoba, Winnipeg, and a Master of Fine Arts degree from Yale University’s School of Art, New Haven, Connecticut. Her work has been exhibited internationally, including at Mumbai Photography Festival, India; the Museum of Contemporary Art, Chicago, Illinois; the Photographers Gallery, London; and the Museum of Modern Art, New York. Public collections featuring Letinsky’s work include the Art Institute of Chicago; the Museum of Contemporary Art, Chicago; the Museum of Fine Art, Houston, Texas; the San Francisco Museum of Modern Art; and the Yale University Art Gallery, New Haven, Connecticut. She is now a professor in the department of visual art at the University of Chicago, Illinois.

(geboren in 1962 te Winnipeg, Canada)

Laura Letinsky staat het meest bekend om haar prachtig gecomponeerde stillevenfoto’s, vaak gefocust op etensresten. Of het nu een bananenschil of sinaasappelschil is, de restjes van een maaltijd, of sporen van een feestje: ze speelt met perceptie en de transformatieve eigenschappen van fotografie. Letinsky liet zich beïnvloeden door zeventiende-eeuwse Nederlandse stillevenschilders en haar schilderijen wekken de indruk dat er meer achter zit dan je ziet. “Het idee is dat het verhaal zich al heeft afgespeeld: de maaltijd is al opgegeten, de overvloed is al geconsumeerd, iets is al verorberd en dit is wat ervan over is in het vroege ochtendlicht”, legt ze uit.

Letinsky heeft een Bachelor of Fine Arts-diploma van de University of Manitoba, Winnipeg, en een Master of Fine Arts-diploma van de Yale University’s School of Art, New Haven, Connecticut. Haar werken zijn internationaal tentoongesteld, onder andere op het Mumbai Photography Festival in India; het Museum of Contemporary Art in Chicago; de Photographers Gallery in London en het Museum of Modern Art in New York. Openbare collecties waarin Letinsky’s kunst te zien is zijn onder andere het Art Institute of Chicago; het Museum of Contemporary Art in Chicago; het Museum of Fine Art in Houston, Texas; het San Francisco Museum of Modern Art; en de Yale University Art Gallery, New Haven, Connecticut. Ze is nu een hoogleraar op de afdeling beeldende kunst op de University of Chicago, Illinois.

Untitled #8, from the series *To Say It Isn't So*, 2006
Chromogenic print
36 ⁷/₁₆ x 45 in.

Zonder titel #8, uit de *To Say It Isn't So*-serie, 2006
Chromogene print
92,6 x 114,3 cm

Pard Morrison

(born 1975, Colorado Springs, Colorado)

Pard Morrison is an internationally recognized American artist who fabricates aluminum hybrids of painting and sculpture that make use of the conventions of both media. He welds together shapes reminiscent of boxes, hand brushes them with pigment, then fires each color separately to avoid bleeding in a process he describes as “patination.” Morrison’s work is informed by the histories of American minimalism and the geometric abstraction of early twentieth-century Dutch artists in the De Stijl movement. This movement promoted pure abstraction in art, and its practicing artists used straight lines, right angles, and a limited palette of primary colors, black, white, and gray. Morrison served as a studio assistant to Agnes Martin, a grid painter whose minimal works also deeply considered geometric abstraction.

Morrison earned his Bachelor of Fine Arts degree in sculpture from Colorado State University, Fort Collins. His work has been exhibited widely throughout the United States and can be found in the collections of the Lannan Foundation, Santa Fe, New Mexico; Colorado State University Art Museum, Fort Collins, Colorado; Columbus State University, Columbus, Georgia; and the Frederick R. Weisman Art Foundation, Los Angeles, among others. Morrison lives and works in Colorado Springs.

(geboren in 1975 te Colorado Springs, Colorado)

Pard Morrison is een internationaal erkende Amerikaanse kunstenaar die aluminium hybriden maakt tussen schilderijen en sculpturen, die eigenschappen van beide kunstvormen bevatten. Hij last vormen aan elkaar die doen denken aan dozen. Vervolgens verft hij ze met de hand met pigment, waarna hij iedere kleur afzonderlijk brandt om te voorkomen dat ze uitlopen. Hij noemt dit proces “patination” (“patineren”). Het werk van Morrison is geïnspireerd door de geschiedenis van Amerikaans minimalisme en de geometrische abstractie van de Nederlandse kunstenaars van De Stijl. Deze beweging stond voor pure abstractie in kunst, en zijn kunstenaars maakten gebruik van rechte lijnen, rechte hoeken en een beperkt palet van primaire kleuren: zwart, wit en grijs. Morrison diende als een studio-assistent van Agnes Martin, een rasterschilder wiens minimalistische werken ook diepgaand ingingen op geometrische abstractie.

Morrison behaalde zijn Bachelor of Fine Arts-diploma in de beeldhouwkunst op de Colorado State University, Fort Collins. Zijn werken zijn op grote schaal tentoongesteld in de gehele Verenigde Staten en kunnen onder andere worden teruggevonden in collecties van de Lannan Foundation, Santa Fe, New Mexico; het Colorado State University Art Museum, Fort Collins, Colorado; de Columbus State University, Columbus, Georgia; en de Frederick R. Weisman Art Foundation in Los Angeles. Morrison woont en werkt in Colorado Springs.

Ghost On The Shore, 2017
Fired pigment on aluminum
275 x 35 x 35 in.

Ghost On The Shore, 2017
Gebrand pigment op aluminium
698,5 x 88,9 x 88,9 cm

Atelier Van Lieshout

(born 1963, Ravenstein, Netherlands)

Atelier Van Lieshout is the studio of visionary sculptor Joep van Lieshout. At sixteen, he was accepted at the Rotterdam Academy of the Arts. After graduating, he rose to fame quickly, with functional sculptures that addressed society at large and the nature of art. In 1995, van Lieshout founded his studio, Atelier Van Lieshout, and has worked under its name since. Over the past two decades, Atelier Van Lieshout has produced a variety of works that straddle art, design, and architecture: sculpture and installations, buildings and furniture, utopias and dystopias. What these works have in common are a number of recurring themes, including science, systems, and the relationship between the human individual and the greater whole. By considering the thin line between manufacturing art and mass-producing functional objects, he seeks to find the boundaries between fantasy and function and between fertility and destruction. Because of his desire to dissect systems and his willingness to experiment, Atelier Van Lieshout created AVL-ville, a self-sufficient free state with few rules in the Port of Rotterdam.

Through both autonomous and commissioned artworks, he has gained a strong international reputation. Atelier Van Lieshout has exhibited at museums and galleries worldwide, with shows at the Museum of Modern Art, New York; the Hayward Gallery, London; and Centre Pompidou, Paris. Additionally, he has worked on numerous commissions for both public and private clients.

(geboren in 1963 te Ravenstein)

Atelier Van Lieshout is de studio van visionair beeldhouwer Joep van Lieshout. Toen hij zestien was werd hij aangenomen op de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Nadat hij zijn diploma behaalde werd hij al gauw beroemd, met functionele sculpturen die de samenleving in zijn geheel beschouwden, evenals de aard van kunst. In 1995 richtte Van Lieshout zijn studio op, Atelier Van Lieshout, en hij heeft sindsdien onder die naam gewerkt. De afgelopen twee decennia heeft Atelier Van Lieshout een verscheidenheid aan werken geproduceerd die een combinatie vormen van kunst, design en architectuur, maar ook sculpturen, gebouwen en meubilair, utopieën en dystopieën. Wat deze werken in gemeen hebben zijn een aantal terugkerende thema's, inclusief de wetenschap, systemen en de relatie tussen het menselijk individu en het grotere geheel. Door te kijken naar de dunne lijn tussen het maken van kunst en de massaproductie van functionele objecten, zoekt hij naar de grenzen tussen fantasie en functie en tussen vruchtbaarheid en vernietiging. Omdat hij graag systemen wilde ontleden en wilde experimenteren, creëerde Atelier Van Lieshout AVL-ville, een zelfvoorzienende, vrije staat met weinig regels, in de Haven van Rotterdam.

Door middel van zowel autonome kunstwerken en werken in opdracht, heeft hij een sterke, internationale reputatie opgebouwd. Atelier Van Lieshout heeft geëxposeerd in musea en galerijen wereldwijd, met voorstellingen in het Museum of Modern Art in New York; de Hayward Gallery in Londen en het Centre Pompidou in Parijs. Daarnaast heeft hij gewerkt aan talrijke opdrachten voor zowel publieke als privéklanten.

99%, 2016
Foam, steel, Japanese rice paper
89 ¾ x 21 ¼ x 25 ⅝ in.

99%, 2016
Schuim, staal, Japans rijstpapier
228 x 54 x 65,1 cm

Hellen van Meene

(born 1972, Alkmaar, Netherlands)

Dutch photographer Hellen van Meene is most known for her square photographic portraits of adolescent girls. In her light- and color-saturated photographs, van Meene reveals the dignity and vulnerability of the teenage years. Though she has made portraits of boys, she focuses primarily on youthful women and adolescent girls, subjects she understands on a personal level. Her photographs recall seventeenth-century Dutch paintings, with their exquisite, jewel-like details and glowing, light-washed quality. She approaches her subjects as if they were objects, carefully dressing and posing them, then allowing chance to intervene. “In essence, it is about being open to images that are already there, regardless of your choreography or staging,” she says. Van Meene’s portraits are based in reality but have a distinct ethereal quality, with her subjects often appearing immersed in their own thoughts.

Van Meene’s work has been exhibited internationally, including at the Guggenheim, New York; the Van Gogh Museum, Amsterdam; the Museum of Contemporary Photography, Chicago; and the Photographer’s Gallery, London, among others. Her work is held in the collections of museums worldwide, including the Guggenheim; the Stedelijk Museum, Amsterdam; and the San Francisco Museum of Modern Art. She lives and works in Heiloo, the Netherlands.

(geboren in 1972 te Alkmaar)

De Nederlandse fotografe Hellen van Meene staat vooral bekend om haar vierkante fotoportretten van tienermeisjes. In haar foto’s met rijke belichting en kleuren toont Van Meene de waardigheid en kwetsbaarheid van de tienerjaren. Hoewel ze ook portretten van jongens heeft gemaakt, focust ze hoofdzakelijk op jonge vrouwen en tienermeisjes, mensen die ze begrijpt op een persoonlijk niveau. Haar foto’s doen denken aan zeventiende-eeuwse Nederlandse schilderijen, met hun prachtige, juweelachtige details en een glanzend, in licht badend uiterlijk. Ze benadert haar modellen alsof ze voorwerpen zijn, waarbij ze hen zorgvuldig aankleedt en laat poseren, voordat ze hen de mogelijkheid geeft om hun eigen invulling in te brengen. “Het gaat in feite om openstaan voor beelden die al bestaan, ongeacht je eigen choreografie of enscenering”, zegt Van Meene. Haar portretten zijn gebaseerd op de realiteit, maar hebben een zekere etherische kwaliteit, waarbij haar modellen vaak verzonken lijken te zijn in hun eigen gedachten.

Van Meenes werken zijn internationaal tentoongesteld, in onder andere The Guggenheim in New York; het Van Gogh Museum in Amsterdam; het Museum of Contemporary Photography in Chicago en de Photographer’s Gallery in Londen. Haar werk staat in collecties van musea wereldwijd, inclusief The Guggenheim in New York; het Stedelijk Museum in Amsterdam en het San Francisco Museum of Modern Art. Ze woont en werkt in Heiloo.

Untitled #459, 2014
Chromogenic print
16 x 16 in.

Zonder titel #459, 2014
Chromogene print
40,6 x 40,6 cm

Ray Charles White

(born 1961, Toronto, Canada)

The artistic practice of Ray Charles White challenges the constraints of photography. His photo-based works delve into ephemeral and transient moments, raising questions about time, memory, and subjectivity. Often photographing in nature, White depicts the scene or subject not only as the camera sees it but also as a response to the experience of the moment, a skill he cultivated under the teachings of Ansel Adams in Yosemite, California. With his interest in exploring continuous halftone reproduction, unique substrates, and possibilities with contemporary technology, these bold and ethereal works—water surfaces, tree branches, shards of cracked glass—capture the embodiment of tension, tranquility, and emotion in all its forms.

Prolific American curator and critic Henry Geldzahler wrote: “It was David Hockney, who, in many sessions of working and talking, emphasized to Ray that one of the true subjects of photography is the ebb and flow of the life of the moment, the continuum of time and space in which photographer and subject find themselves. Ray brings no theoretical considerations to bear in his work, no gimmicks, no preordained compositional preferences. Lit naturally, laying bare the workings of time. Ancient and immediate. He fixes his images tenderly yet forcefully.”

White’s works are included in private and institutional collections, such as the Tate Gallery, London; Dia Art Foundation, New York City; and FAE Musée d’Art Contemporain, Lausanne, Switzerland, among others. He studied at the School of Visual Arts and the New School, both in New York City, before beginning his photography career at Andy Warhol’s *Interview Magazine*. White is also known for his portraits of celebrated cultural figures, such as William Burroughs, David Hockney, Louise Bourgeois, Tony Bennett, and others. His work has been shown nationally and internationally, and exhibitions include Marcia Rafelman Fine Arts, Toronto; Albemarle Gallery, London; and Marcel Sitcoske, San Francisco.

(geboren 1961 in Toronto, Canada)

De kunstwerken van Ray Charles White daagt de beperkingen van de fotografie uit. Zijn fotografische werken tasten diep in vergankelijke en vluchtige momenten, en roepen vragen op over tijd, herinneringen en subjectiviteit. White maakt vaak foto’s in de natuur en beeldt de scène of het onderwerp niet alleen af zoals de camera het ziet, maar ook als een reactie op de ervaring van het moment, een vaardigheid die hij ontwikkelde toen hij in de leer was bij Ansel Adams in Yosemite, Californië. Hij is geïnteresseerd in het voortdurend verkennen van halftoonreproductie, unieke onderlagen en de mogelijkheden van hedendaagse technologie. De wateroppervlakken, boomtakken en glasscherven in deze uitgesproken en etherische werken vormen de belichaming van spanning, rust en emotie in al hun vormen.

De productieve Amerikaanse curator en criticus Henry Geldzahler schreef: “het was David Hockney die tijdens vele sessies van werken en praten aan Ray duidelijk maakte dat één van de ware onderwerpen van fotografie het getijde is van het leven van het moment, het continuüm van tijd en ruimte waarin de fotograaf en het onderwerp zich bevinden. Ray levert geen theoretische overpeinzingen in zijn werk, geen trucjes, geen vooraf bepaalde voorkeuren qua compositie. De natuurlijke verlichting legt de werking van de tijd bloot. Eeuwenoud en onmiddellijk. Hij legt zijn afbeeldingen op tedere doch krachtige wijze vast”.

Whites werken vormen een onderdeel van privécollecties maar ook institutionele collecties zoals de Tate Gallery in Londen, Dia Art Foundation in New York City en het FAE Musée d’Art Contemporain, Lausanne in Zwitserland, onder andere. Hij studeerde aan de School of Visual Arts en de New School, beide in New York, voordat hij zijn fotografiecarrière begon bij Andy Warhols *Interview Magazine*. White staat ook bekend om zijn portretten van beroemde culturele figuren, zoals William Burroughs, David Hockney, Louise Bourgeois, Tony Bennett en anderen. Zijn werk is nationaal en internationaal vertoond, op exposities zoals Marcia Rafelman Fine Arts in Toronto, Albemarle Gallery in Londen en Marcel Sitcoske in San Francisco.

Surf Soft, 1999
Enamel on anodized aluminum, edition 16/25
13 ½ × 77 ½ in.

Surf Soft, 1999
Uitvoering email op geanodiseerd aluminium 16/25
34,3 × 196,9 cm

Art in Embassies 2020

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: "footprint that can be left where people no opportunity to see American art."

Het kantoor Art in Embassies (AIE), van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, opgericht in 1963, speelt een cruciale rol in de publieke diplomatie van ons land door middel van een cultureel verruimende missie door het creëren van tijdelijke en permanente tentoonstellingen, de programmering van kunstenaars en publicaties. Het Museum of Modern Art (MoMA) stelde zich dit wereldwijde programma voor beeldende kunst tien jaar geleden al voor. In het begin van de jaren zestig werd het door president John F. Kennedy geformaliseerd door de eerste directeur van het programma te benoemen. Nu met meer dan 200 locaties, cureert AIE tijdelijke en permanente tentoonstellingen voor de representatieve ruimtes van alle Amerikaanse kanselarijen, consulaten en ambassade-residenties over de hele wereld, waarbij hedendaagse kunst uit de VS en de gastlanden wordt geselecteerd en in gebruik wordt genomen. Deze tentoonstellingen geven het internationale publiek een idee van de kwaliteit, de reikwijdte en de diversiteit van zowel de kunst en cultuur van de landen. Hierdoor wordt de aanwezigheid van AEI bevestigd in meer landen dan welke andere Amerikaanse stichting of kunstorganisatie dan ook.

Door de tentoonstellingen van AIE kunnen burgers, van wie velen wellicht nooit naar de Verenigde Staten zullen reizen, persoonlijk de diepgang van ons artistieke erfgoed en waarden ervaren, waardoor er een "voetafdruk" ontstaat op plekken waar mensen geen mogelijkheden hebben om Amerikaanse kunst te zien."

Acknowledgments

Art in Embassies
U.S. Department of State

Virginia Shore, Co-curator
Sarah Tanguy, Co-curator
Tiffany Williams, Assistant Curator and Writer

Rebecca Clark, Registrar

Tabitha Brackens, Managing Editor
Tori See, Editor
Megan Pannone, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager

Designed by Yolanda Cuomo Design
and Associate Designer Bonnie Briant
Translation by Direct Vertalen
Printed by Global Publishing Solutions (GPS), Manilla
Published by Art in Embassies

Erkenningen

Art in Embassies
Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken

Virginia Shore, Co-curator
Sarah Tanguy, Co-curator
Tiffany Williams, Assistent-curator en schrijfster

Rebecca Clark, Registrator

Tabitha Brackens, Hoofdredacteur
Tori See, Redacteur
Megan Pannone, Redacteur
Amanda Brooks, Beeldend manager

Ontworpen door Yolanda Cuomo Design
en geassocieerd ontwerper Bonnie Briant
Vertaling door Directvertalen
Gedrukt door Global Publishing Solutions (GPS), Manilla
Uitgegeven door Art in Embassies